

Η Κύπρος αξιοποιεί πολύ καλά το διεθνές δίκαιο

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΕΡΡΑΚΗΣ: Η απουσία επικύρωσης της σύμβασης για τη θάλασσα από την Τουρκία δεν αναιρεί τα δικαιώματα της Κύπρου

Μια ομάδα 20 ακαδημαϊκών ήλθε στη Λεμεσό και συμμετείχε σε συζήτηση εργασίας ως έκφραση συμπάραστασης και αλληλεγγύης προς την Κυπριακή Δημοκρατία μεσοσύν των τουρκικών προκλήσεων. Ο πανεπιστημιακός Στέλιος Περράκης, αναπληρωτής πρόεδρος των Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου, πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων και διευθυντής του μεταπτυχιακού προγράμματος «Διεθνείς Ευρωπαϊκές Σπουδές», τόνισε ότι η Κύπρος αξιοποιεί πολύ καλά το περιεχόμενο του διεθνούς δικαίου, αλλά θα μπορούσε να πιέζει πολύ περισσότερο την ΕΕ σε σχέση με την Τουρκία. Επικροεί την πρόφαση κατάθεση ρηγματικής διακοίνωσης στον ΟΗΕ που καταγγέλλει τις παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου χαρακτηρίζοντάς την ως εξαιρετικά διατυπωμένη, που δείχνει τις παρανομιές της Τουρκίας. Επισημαίνει ότι θα μπορούσε η Κύπρος να ενεργοποιήσει τις διαδικασίες του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λέγοντας πως δεν καταλαβαίνει πώς είναι δυνατό να υπάρχουν τόσες παραβιάσεις από την πλευρά των υποχρεώσεων της Τουρκίας και να μην ενεργοποιούνται τα όργανα της ΕΕ. Σημειώνει ότι η Τουρκία και κυρίως η διεθνής κοινότητα χρησιμοποιούν αυτή τη στιγμή τους υδρογονάνθρακες ως όπλο για να φέρουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων πάραυτα την Κυπριακή Δημοκρατία με όρους που δεν είναι καλοί.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΝΤΡΕΑΣ ΛΑΖΑΡΟΥ

Workshop Διεθνούς Δικαίου και Διεθνούς Πολιτικής με τίτλο «Η κρίση στην Κυπριακή ΑΟΖ και στην Ανατολική Μεσόγειο: Δικαιικές και πολιτικές διαστάσεις»...

«Ναι, ήταν μια αυθεντική έκφραση συμπάραστασης και αλληλεγγύης στην Κύπρο από την πλευρά της ελληνικής διεθνολογικής κοινότητας, την οποία εκφράζει η Ελληνική Εταιρεία Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων και του Πανεπιστημίου, ειδικότερα του Τμήματος Μεταπτυχιακού Προγράμματος του Τμήματος Διεθνών Ευρωπαϊκών και Περιφερειακών Σπουδών. Είμαστε μια ομάδα 20 ακαδημαϊκών που διοργανώσαμε μια συζήτηση εργασίας στην Κύπρο. Ήλθαμε στη Λεμεσό τη στιγμή που σοβεί η κρίση με την Τουρκία και απέναντί μας βλέπουμε το Μπαρπαρός, ενώ υπάρχει μια πολύ μεγάλη κινητικότητα στη διεθνή κοινότητα με κινήσεις που γίνονται από την Κυπριακή Δημοκρατία αλλά και διεθνής φύρος. Συζητήσαμε όλες αυτές τις πτυχές λαμβάνοντας υπόψη την ευρύτερη περιοχή γιατί είμαστε στην Ανατολική Μεσόγειο, δηλαδή αυτά που συμβαίνουν στη γειτονία της Κύπρου αλλά και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Καταλήξαμε με κάποιες προτάσεις πολιτικές, κάποιες σκέψεις για τον τρόπο που η Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να συνεχίσει αυτό που κάνει τώρα, ή ενδοχόμενες κάποιες ιδέες που μπορούν να βοηθήσουν με τον τρόπο τους στην αντιμετώπιση της κρίσης, τη διακρίση της στα πλαίσια μιας προοπτικής διευθέτησής της με ένα καλό τρόπο.

Πολιτικές ή δικαστικές δηλαδή νομικές οι διαστάσεις της κρίσης;
«Και τα δύο, το δίκαιο και η πολιτική πάνε μαζί. **Ακροβατώντας πάνω μαζί, όπως ήταν και η ομιλία σας «Η Κύπρος στη Διεθνή Δικαιοσύνη: Ακροβατώντας μεταξύ Δικαίου και Πολιτικής»;**
«Είναι αλήθεια αυτό γιατί από τη μια πλευρά πατάμε πάνω στο διεθνές δίκαιο της θάλασσας και από την άλλη πλευρά έχουμε την παρουσία της πολιτικής, αφού ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί ο εκπροσώπος του γ.γ. του ΟΗΕ ο κ. Άιντα είναι πολιτικός. Λέει ότι θα πρέπει τα δύο μέρη να προσπαθήσουν να φτάσουν σε κάτι που θα βοηθήσει όχι απλά στην εκτόνωση της κρίσης και βιάζεται να δει τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει η διανομή των υδρογονανθράκων, το οποίο είναι ένα ύστερο θέμα. Ακόμα δεν τους είδαμε και φτάσαμε να τους μοιράσουμε; Αυτό είναι πολιτικό. Έτσι έχουμε από τη μία μεριά τα νομικά θέματα πάνω στα οποία βασίζεται η Κυπριακή Δημοκρατία και από την άλλη τα πολιτικά.

Για τους Ελληνοκύπριους το θέμα των υδρογονανθράκων είναι νομικό, ενώ για τους Τουρκοκύπριους είναι πολιτικό.
«Ναι, εμείς βραζίζουμε στο τι λέει το διεθνές δίκαιο και πρέπει να πω ότι 40 χρόνια μετά την εισβολή η

Ενεργοποιήστε τα όργανα της ΕΕ

-Η Κύπρος δεν τα προβάλλει όσο θα έπρεπε στην ΕΕ;
«Είπα προηγουμένως και το υπογράμμισα ότι είναι πολύ ενδιαφέρον και σημαντικό η δραστηριότητα της Κύπρου στα Ηνωμένα Έθνη και ο τρόπος με τον οποίο το αντιμετωπίζει με τη ρηγματική διακοίνωση που έκανε, αυτό είναι ένα εξαιρετικό βήμα. Από εκεί και πέρα στην ΕΕ βγήκε η απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά, κατά την ταπεινή μου άποψη, θα μπορούσε απέναντι στην επιθετικότητα της Τουρκίας η ΕΕ να είχε μια πιο σκληρή στάση. Θα μπορούσε η Κύπρος να ενεργοποιήσει διαδικασίες στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν καταλαβαίνω πώς είναι δυνατό να υπάρχουν τόσες παραβιάσεις από την πλευρά των υποχρεώσεων της Τουρκίας και να μην ενεργοποιούνται τα όργανα της ΕΕ. Δεν είναι δουλειά της Κομισιόν να ελέγχει ως θεματοφύλακας; Δεν είναι δουλειά του δικαστηρίου; Αυτό που τόσο καλά έχει μάθει να κάνει η Κυπριακή Δημοκρατία

εδώ και 40 χρόνια. Δηλαδή να προσφεύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ΕΔΑΔ και έχει παίρνει καταπληκτικές αποφάσεις στις διακρατικές προσφυγές και ακολουθήσει στις ατομικές, όλα αυτά είναι ένα κεκτημένο πραγματικό εκπληκτικό. Η Κυπριακή Δημοκρατία στέκεται όρθια διότι έχει την υποστήριξη από τα όργανα αυτά, που βασικά λένε αυτό που λέει το διεθνές δίκαιο, με την υποστήριξη της διεθνούς κοινότητας. **-Δεν χρησιμοποιήσαμε το ευρωπαϊκό δίκαιο;**
«Θεωρώ ότι από την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ και μετά, το κεφάλαιο αυτό δεν έχει ενεργοποιηθεί όσο θα μπορούσε. Και είναι περίεργο γιατί η Κυπριακή Δημοκρατία έχει δείξει ότι έχει κουλτούρα διεθνούς δικαίου. Δεν έχει πρόβλημα να πάει να διεκδικήσει σε ένα όργανο την εφαρμογή και ερμηνεία του διεθνούς δικαίου, θα μπορούσε να ήταν πιο επιθετική στο ευρωπαϊκό δίκαιο.

Κύπρος εκμεταλλεύεται πολύ καλά το περιεχόμενο του διεθνούς δικαίου. Τα κυριακά δικαιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας στην ΑΟΖ, γενικότερα τα θέματα της κυριαρχίας της, τα ορίζει και τα οριοθετεί καλά το διεθνές δίκαιο. Είναι σαφές ότι τα δικαιώματα αυτά αναγνωρίζονται και από τη διεθνή κοινότητα, φάνηκε και στις πρόσφατες θέσεις διαφόρων διεθνών οργάνων. Χαρακτηριστική ήταν η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πριν από μερικές βδομάδες, που επιβεβαίωσε τα δικαιώματα τα οποία έχει η Κυπριακή Δημοκρατία. Τα δικαιώματα που αμφισβητεί η Τουρκία με το Μπαρπαρός και τη γενικότερη πολιτική της και προ-

σπαθεί να αναιρέσει την ίδια την ύπαρξη της Κυπριακής Δημοκρατίας. **-Τι σημαίνει στο Διεθνές Δίκαιο, στο Δίκαιο της Θάλασσας η διενέργεια ερευνών του τουρκικού σκάφους εντός της κυπριακής ΑΟΖ;**
«Παραβίαση. **-Υπογράψαμε τη Συνθήκη του Μοντέγκο Μπέι για το Δίκαιο της Θάλασσας το 1982, την οποία η Τουρκία δεν υπέγραψε, αλλά τη χρησιμοποιεί κατά το δοκούν.**
«Οι περισσότερες διατάξεις της Σύμβασης αυτής έχουν και ένα εθιμικό χαρακτήρα. Μη σας εκπλήσσει που

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

-Η επόμενη μέρα...
«Είναι αγώνας. Η Κυπριακή Δημοκρατία τα δύο τρίτα από τα 55 χρόνια ζωής της είναι υπό κατοχή και αν λάβετε υπόψη τα γεγονότα του '63 και '64 στην ουσία γεννήθηκε με μια εσωτερική θεσμική αναπνοή, η οποία βαραίνει όλα τα γεγονότα που ακολούθησαν. Αυτό το πράγμα την έχει οδηγήσει σε ένα αγώνα επιβίωσης. Ο αγώνας λοιπόν δεν μπορεί παρά να είναι πολιτικός, θεσμικός, νομικός. Εγώ είμαι πάντοτε υπέρ της άποψης ότι η διεθνοποίηση του Κυπριακού είναι αυτή η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ένα καλό αποτέλεσμα. Το ότι φίγαμε από τη διεθνοποίηση, βλέπουμε τα αποτελέσματα. Αν θέλουμε να διατηρήσουμε κάποιες από τις αρχές και τα δικαιώματά μας, πραγματικά κοιτώντας στα μάτια τους εταίρους μας, πρέπει να τους πούμε «προσέξτε, δεν μπορείτε να μιλάτε με διαφορετική γλώσσα για τους έποικους για παράδειγμα ή για τους πρόσφυγες και την επιστροφή τους με διαφορετικό τρόπο από ότι μιλάτε για την πύλη Γουγκουλαβία ή άλλες περιοχές, ή για την Ουκρανία. Ό,τι δηλαδή εφαρμόζεται παντού στον κόσμο θα πρέπει να εφαρμόσει και εδώ». Αν θέλουμε να το πετύχουμε αυτό χρειάζεται η ένταση της προσοχής και της διεκδίκησης. Δεν θέλω να πω ότι είμαι αισιόδοξος για μια αιρτανή λύση, αλλά είμαι αισιόδοξος όσο υπάρχουν αρχές και όσο πιστεύουμε ότι η διεθνής κοινότητα, μέσα από τις πολιτικές διεργασίες, μπορεί να οδηγηθεί και στην υιοθέτηση και εμπέδωση αυτών των αντιλήψεων. Εξάλλου στην Ευρώπη, όπου μετέκοιμε όλοι, και η Κύπρος αυτά επαγγέλλεται, αυτά λέει η Συνθήκη της Λισαβόνας και δεν έχουμε παρά να τα θυμίζουμε.

Η Τουρκία θέλει να δημιουργήσει δικαιώματα στην ΑΟΖ

-Η επόμενη μέρα μάς βρίσκει χωρίς λυμεία το Κυπριακό, με τους υδρογονάνθρακες να κινδυνεύουν να γίνουν κατάρρα;

«Νομίζω ότι σας βαραίνει ένα κληροδότημα το οποίο προσωπικά δεν έχω καταλάβει: οι συμφωνίες Χριστόφια-Ταλάτ και Χριστόφια-Εργολού μιλούσαν για κατανομή των πόρων και φοβάμαι ότι τους υδρογονανθράκες αυτή τη στιγμή τους χρησιμοποιεί ως όπλο η Τουρκία και κυρίως η διεθνής κοινότητα για να φέρει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων πάραυτα την Κυπριακή Δημοκρατία με όρους που δεν νομίζω ότι είναι καλοί. Σας θυμίζω ότι ο πρόεδρος Αναστασιάδης στα τελευταία Συμβούλια που έγιναν το καλοκαίρι μιλούσε για αδιέξοδο και κάτι το οποίο θα έπρεπε να αναγκάσει την Κυπριακή Δημοκρατία να ξαναδεί το θέμα συνολικά. Υπάρχουν λοιπόν κάποια βαρίδια, κάποια leftovers από την ιστορία του παρελθόντος, τα οποία δυστυχώς θα κατατρέχουν την Κυπριακή Δημοκρατία. Άμα δεν φύγουμε από κάτι τέτοιες αντιλήψεις ο κίνδυνος θα είναι μεγάλος. Και δεν μιλούμε για ένα θερμό επεισόδιο που θα ήταν ίσως πρόθυμη να το δημιουργήσει η Τουρκία αν ήθελε να πάρει κάτι, αλλά δεν πιστεύω ότι η Τουρκία περιμένει ότι θα δημιουργήσει δικαιώματα

στην κυπριακή ΑΟΖ. **-Το θερμό επεισόδιο ακούγεται ότι θα γίνει κοντά στο Καστελόριζο...**

«Θα μπορούσε να γίνει οπουδήποτε το θερμό επεισόδιο. Με την παρουσία της η Τουρκία επιχειρεί ένα τρόπο μεγαλύτερης συμμετοχής στο διπλωματικό πεδίο, εκεί είναι το θέμα. Αν ξεκάστα τη Μέση Ανατολή, θα μείνω στο ότι το κομμάτι που ενδιαφέρει την Κυπριακή Δημοκρατία είναι οι συνομιλίες, πώς επιστρέφει στις διαπραγματεύσεις και με ποια προοπτική. Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα. Όσο υπάρχουν τα προσδιοριστικά του τύπου διζωνικής κοινοτικής ομοσπονδία, είναι αιχμάλωτη η Κύπρος εδώ και πάρα πολλά χρόνια, γιατί εξ ορισμού αυτό το σχήμα περιέχει τη διάκριση και παραβιάσεις δικαιωμάτων του ανθρώπου. Αυτό δεν το έχουν καταλάβει ποτέ στην Κύπρο, ούτε εκείνοι που υποστηρίζουν αυτό το δρόμο και την πορεία ούτε αυτοί που είναι αντίθετοι.

Εξ ορισμού όταν χωρίζεις το έδαφος, την κοινότητα και τα άτομα, αναιρείς τη δυνατότητα μιας δημοκρατικής λειτουργίας αυθεντικής μέσα στον ενιαίο χώρο που υποτίθεται ότι είναι, τον σπασ και αυτό έχει ως συνέπεια την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό πρέπει να καταλάβετε καλά. Το είπα πάρα πολύ ωραία και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σε μια υπόθεση της Βοσνίας Ερζεγοβίνης, όπου είχαμε αποκλεισμό πολιτών από το συνταγματικό εκλογικό σύστημα, το οποίο οδήγησε στην ουσία να αναιρείται το ίδιο το Σύνταγμα της Βοσνίας Ερζεγοβίνης και να έχουμε σήμερα αδιέξοδο. Νομίζω ότι αν παραμερίσουμε το διεθνές δίκαιο, αν παραμερίσουμε τις αρχές του ευρωπαϊκού δικαίου γύρω από τα δικαιώματα του ανθρώπου και πάμε απλώς σε λύσεις συναίνεσης γιατί θα πρέπει να λύσουμε το Κυπριακό και βάλουμε πρόταγμα τα θέματα των υδρογονανθράκων, το πώς θα τους μοιράσουμε κ.λπ., νομίζω ότι δεν θα είναι εύκολο να φτάσουμε σε ένα καλό αποτέλεσμα, σε μια βιώσιμη λύση.

-Η Κύπρος έχει ζητήσει τη δική σας τεχνολογία σε όλη αυτή την πορεία;

«Οχι, η διαπίστωση που μπορεί να κάνει κανείς είναι ότι διαχρονικά υπάρχει ένα ελληνικό επιστημονικά ανάμεσα στην ακαδημαϊκή επιστημονική διεθνολογική κοινότητα και στην Κύπρο. Ενώ διαχρονικά η διαθεσιμότητά μας είναι δεδομένη, γενικότερα δεν έχουμε την επαφή που θα θέλαμε για να βοηθήσουμε στο εθνικό θέμα. Αν ακερφέει κανείς ότι η Κυπριακή Δημοκρατία, όπως είπα προηγουμένως, έχοντας κουλτούρα διεθνούς δικαίου και διεθνούς δικαιοσύνης είναι ετοιμοπόλεμη ενώπιον διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων, προτιμούντα να βρεθαι κγραφεία, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εμείς και σας το λέω κι ως πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Διεθνούς Δικαίου και Διεθνών Σχέσεων και ως Έλληνας πανεπιστημιακός, είμαστε όλοι στη διάθεση της Κυπριακής Δημοκρατίας με τις μικρές μας δυνάμεις να συμβάλουμε στο εθνικό θέμα και πρακτικά το δείξαμε με το συνέδριο αυτό που κάναμε στη Λεμεσό.

«Εισβολή» αυτό που έγινε στην κυπριακή ΑΟΖ

-Μήπως όμως και η πολιτική δεν έχει τη δύναμη να αντιμετωπίσει την αλαζονεία αυτών που θεωρούν τους εαυτούς τους ισχυρούς;

«Το να πείσεις τα ενδιαφερόμενα μερτά αλλά και τους παίχτες στην περιοχή, ΗΠΑ, Αγγλία, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΟΗΕ, ότι πρέπει να δράσουν, είναι θέμα της διπλωματίας. Για παράδειγμα η Κύπρος θα μπορούσε να πιέζει πολύ περισσότερο την ΕΕ σε σχέση με την Τουρκία. Η έκθεση προόδου του 2014 για την Τουρκία λέει κάποια πράγματα αλλά θα μπορούσε να έλεγε περισσότερα. Θα μπορούσε να σταματήσει την ενταξιακή της διαπραγμάτευση. Αυτό που συμβαίνει τώρα στην Κύπρο είναι στην ουσία μια «εισβολή» σε εισαγωγικά, δεν είναι τυπική όπως λέμε στο διεθνές δίκαιο με χρήση βίας κ.λπ., εφόσον εξακολουθεί να κάνει σε ισμικές έρευνες. **-Ποιες είναι οι προθέσεις της Τουρκίας;**
«Για μένα το βασικό ερώτημα που έθεσα για προβληματισμό στη συζήτηση του workshop είναι αν η Τουρκία επιδιώκει να αντλήσει δικαιώματα τα οποία δεν έχει ή απλώς είναι ένα διπλωματικό παιχνίδι, επιχειρώντας να ενισχύσει μια θέση τόσο

σε σχέση με το Κυπριακό όσο γενικότερα με τη Μέση Ανατολή. Δεν είναι μόνο σε σχέση με την Αίγυπτο επειδή πρόσφατα κάναμε τη διακήρυξη του Καΐρου και τα θέματα οριοθετήσεων που συμφωνήθηκαν εκεί, η επικείμενη τριμερής με το Ισραήλ και γενικότερα η έγνοια που υπάρχει για την ευρύτερη περιοχή και το Λίβανο και το αν η Κυπριακή Δημοκρατία θα αποφασίσει να κρατήσει μια πιο σκληρή στάση βασιζόμενη στα δικαιώματά της. Η ΕΕ για παράδειγμα, δεν κατάλαβα ποτέ γιατί δεν θέλει να αναμειχθεί σε μια διαδικασία επίλυσης διεθνών διαφορών. Μπορεί τα Ηνωμένα Έθνη να έχουν μια προτεραιότητα, αλλά δεν μπορεί η ΕΕ να வீπτε τις χείρες της. Δεν μπορεί να ασχολείται μόνο με το τι συμβαίνει έξω από την ΕΕ και μέσα στο εσωτερικό της να μην το κάνει. Εδώ στην Κύπρο θα μπορεί αύριο το πρωί να είναι η Frontex στα πλαίσια της μεταναστευτικής πολιτικής, στα πλαίσια της θαλάσσιας ασφάλειας της ΕΕ. Επομένως αν η Κύπρος θέλει, μπορεί να προβάλλει όλα αυτά και τότε θα είναι σαφές ότι το πρόβλημα δεν είναι απλά η Τουρκία, αλλά η Τουρκία και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση.

τα δύο μέρη να ξαναεξικινηθούν τις συνομιλίες τους για να βρουν μια λύση, που ούτως ή άλλως το εκφράζουν και με τον απεσταλμένο τους. Καλά κάνει η Κυπριακή Δημοκρατία που δεν πάει αυτή την στιγμή στο Συμβούλιο Ασφαλείας γιατί υπάρχει αυτός ο κίνδυνος. Να σας θυμίσω το παράδειγμα με την Ελλάδα και την Τουρκία, την περίπτωση που βγήκε το Σομάκι στον Αιγαίο το 1976 και υπήρχε ένα θέμα απειλής για την εθνική ασφάλεια με αφορμή την αμφισβήτηση της ελληνικής υφαλοκρηπίδας. Τότε η Ελλάδα έκανε ένα λάθος, προσέφυγε στο Συμβούλιο Ασφαλείας και στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Από το Συμβούλιο Ασφαλείας ζήτησε να πάρει μέτρα και αυτό στην απόφαση του κώλεσε τα δύο μέρη να προμείσουν να βρουν τον καλύτερο τρόπο να το διευθετήσουν. Όταν η Ελλάδα ζήτησε από το δικαστήριο να οριοθετήσει την υφαλοκρηπίδα στο βόρειο Αιγαίο, το δικαστήριο απέριψε την αίτηση προσωρινών μέτρων προστασίας της Ελλάδας, αφού το πολιτικό όργανο, που είναι το Συμβούλιο Ασφαλείας, δεν είχε θεωρήσει ότι υπήρχε απειλή για τη διεθνή ασφάλεια. Το ίδιο θα μπορούσε να πάθει και η Κύπρος.

-Θα μπορούσαμε να καταφύγουμε στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης;

«Οχι, διότι η Τουρκία δεν αναγνωρίζει τη δικαιοδοσία του και γενικότερα διεθνείς δικαιοδοσίες για δικαστικό διακανονισμό. Το ίδιο συμβαίνει και με το Δικαστήριο Δικαιών Θαλάσσης, αφού δεν δέχεται τη Σύμβαση του 1982, έτσι πάμε σε πολιτική διακρίση για να έχουμε εκτόνωση της κρίσης. Η συμφωνία οριοθέτησης που έγινε ανάμεσα στην Τουρκία και τη «Τουρκική Δημοκρατία της Βορείου Κύπρου» είναι ανυπόστατη για τα διεθνή όργανα, ό,τι και να επικαλείται η Τουρκία.